

KARIKIRANJE VERE

DRAGO K. OCVIRK

Mrzel pot me je oblihl, ko mi je iz Turčije telefoniral misijonar Martin Kmetec in povedal, da je bil tam umorjen duhovnik Andrea Santoro. Umor je povezan s karikaturami Mohameda, je me pripomnil. Ker ga nisem hotel prestrašiti, mu nisem zaupal, da me skrbi zanj. Kako bo šlo naprej, sem se spraveval, kajti v Turčiji že tako ni dobro biti kaj drugega kot sunit, kaj te katoliški duhovnik. Šlo je navzdol, zelo navzdol. Čez nekaj dni so namreč mladi nasilni skrajneži, Sivi volkovi, poskušali vdreti v Martinov samostan in kar pri vratih zadaviti Martina, ki se je odzval na njihove klice. Na srečo se mu je uspelo izviti, na pomoč so pritekli sobratje in mimoidoči. Mladi so se oddaljili s smrtnimi grožnjami in vzklikanjem „Alah je velik!“.

Dotlej sem vrenje zaradi karikatur o Mohamedu gledal od daleč. Vsa ta reč se me je pobleže dotaknila ob umoru duhovnika Santora, zdaj je zaradi hude Martinove izkurnje postala del mene. Svet mora biti res majhen, da nekaj tako oddaljenega kot danske karikature in izbruhi nasilja zaradi njih v Turčiji in drugod resno vznemirjajo nekoga na obrobju Ljubljane. V takem zgotenem svetu, kjer so razdalje ukinjene in je čas skrčen, ne veljajo več pravila, ki so veljala v skupnostih, ki niso vedele druga za drugo, kaj te, da bi dogajanje na nekem koncu sveta moglo imeti vpliv drugod.

V Evropi že dolgo prevladuje protikršćansko razpoloženje, zaradi katerega npr. nista smela biti omenjena v evropski ustavi ne Bog ne krćanstvo. Strokovnjak evropskega prava Joseph Weiler, sicer judovske vere, imenuje v raziskovalni razpravi *Kršćanska Evropa* ta nerazumen čustveni, psihološki in ideološki odpor do krćanstva „kristofobija“. Evropski kristjani smo se sramoteno in smetenja tako navadili, da nas ne ganejo več niti takne podlosti, kakor je upodabljanje Jezusa in katoličanov kot podgan. Toda ko so protiverski skrajneži začeli uporabljati ista merila za muslimane, so se očitno uteli. Tem so njihove svetinje predragocene, da bi jih dovolili popljudati kar počez. Predstaviti Mohameda kot terorista je preveč! To je sprto z zgodovino, čeprav je bil Mohamed tudi vojskovodja, ki ni imel posebnih težav s krćenjem vojnih dogovorov. Še huje pa je, da ta karikatura predstavi vse muslimane kot teroriste, čeprav so prve žrtve teroristov muslimani sami. Dejstvo je, da je Mohamed postavil temelje civilizaciji, ki traja že tiriinajst stoletij. Nobena zadeva, zgrajena zgolj na nasilju in sovratvu, ne obstane več kot generacijo ali dve. Poglejte komunizem, kako se je sesul, čeprav je teroriziral in strahoval, da bi za večno obstal! V globalni barki se bodo morali tudi oholi protiverski skrajneži naučiti biti bolj sportljivi, manj nasilni do ljudi drugačnih nazorov, če nočejo vse skupaj potopiti.

Majhnost sveta nič manj ne silil muslimane, naj znova premislijo svojo vero in jo osvobodijo iz rok ali režimov ali skrajnežev. Kako se zadeve odvijajo v islamskem svetu, dobro ponazarja ravno netenje nemirov zaradi karikatur. Štiri mesece od njihove objave je bilo treba, da se je vnelo. Med ljudi so jih namreč razmirili tako režimi kot islamski skrajneži. Oboji se poskušajo ljudem predstaviti kot začitniki islama in tako pridobiti njihovo naklonjenost in zaupanje. V islamskem svetu se namreč bje neizprosno boj med skorumpiranimi režimi in skrajneži, ki jim hočejo iztrgati oblast. Kaj bolj primernega kot karikature, ki so kot naročene prile prav obema tekmečema za oblast! Razjarjeni muslimani, ki jih vidimo na zaslonih, sicer protestirajo v dobri veri, v resnici pa so le pogromno blago v rokah manipulatorjev. Dokler se Alahovi verniki ne bodo retili teh manipulatorjev, tako dolgo bodo sami potljali v svet karikature svoje vere. In zaradi takne karikature bomo tretetali in trpeli vsi: oni na vzhodu in mi na zahodu.

Kako resno je vse skupaj, govori tudi dejstvo, da so turke oblasti obtožile umora duhovnika Santora trestnajstletnega gimnazijca, ki mu po zakonu ne morejo soditi. Po pisanju časnika Cumhuriyeta je bil umor profesionalno opravljen. Misijonarka Palmieri, ki je bila priča, pravi, da je duhovnika umoril odrasel moški. Časnik Hürriyet je v nedeljo objavil članek z naslovom: *Evropa že od nekdaj mori duhovnike, račun pa nalaga nam*. V članku je razloženo, da je Santora umorila Evropa, da bi otežila Turčiji vstop v Evropo. Taknih razlag so te dni polni turki mediji. Zanimivo je, da jim je v istem časniku istega dne pritrdil Tomaž Mastnak, ki Evropo obtožuje sovratva do islama in zanj dolži prvo križarsko vojno. Vsekakor globokoumno za človeka, ki je pri OZN odgovoren za sporazumevanje med civilizacijami. Ob zlorabah islama v Turčiji, ki trka na evropska vrata, se zastavlja vprašanje, kako hude zlorabe morajo biti te drugod.

Za Slovence zunaj države pristojen minister

Ob polemiki in dolgotrajni razpravi o predlogu zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja so člani odbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje soglasno podprli rešitev, po kateri bil za Slovence zunaj države pristojen minister brez listnice. Ta bi vodil vladni urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, za katerega je sedaj pristojen državni sekretar.

Vse organizacije Slovencev v zamejstvu in po svetu so namreč enotnega mnenja, da je uradu, ki je poglavitni nosilec sodelovanja s Slovenci zunaj Slovenije, nujno treba dati večjo veljavo in politično težo, kar je mogoče doseči edino tako, da je njegov predstojnik član vlade.

Z dopolnilom, ki ga je predlagala

komisija DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, so se strinjale vse poslanske skupine in ga podprle brez glasu proti. Poslanci so v razpravi opozarjali, da se je na omenjenem uradu doslej zamenjalo že 14 državnih sekretarjev, ki so mesto večino zapustili, preden so se dobro seznanili s problematiko. Poleg tega so poudarjali, da si pol milijona Slovencev, ki ne živijo v matični državi, zasluži takno priložnost. Kot je pojasnil državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan, vlada taknega dopolnila ne podpira iz sistemskih razlogov, saj to področje ureja zakon o vladi.

Odbor pa ni podprl predlaganega dopolnila LDS, po katerem bi iz zakona umaknili po njihovem mnen-

ju zastarel koncept slovenstva. Zakon naj bi bil namreč po njihovo konceptualno neprimeren, saj oživlja slovenstvo kot temelj posameznikove identitete, v postmoderni družbi pa sta ključna predvsem večkulturnost in medetnično sožitje ter uveljavljanje in skrb za kulturne manjine.

Komisija državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve pa je tudi obravnavala predlog zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Predlagala je, da se med nosilce sodelovanja Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja poleg urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu ter komisije državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu uvrsti tudi državni svet.

Predstavnik izseljencev v parlamentu

V polnem teku so obravnave, ki naj bi privedle do zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci izven njenih meja. V členu 21. je predviden tudi Svet za Slovence po svetu kot stalno posvetovalno telo Vlade RS, ki ga sestavljajo tako predstavniki državnih organov, institucij in političnih organizacij kot tudi predstavniki slovenskih izseljencev.

Na enem izmed kolegijev predsednika državnega zbora je dr. Franci Cukjati predlagal, naj se na seje DZ in njenih komisij in odborov vendarle vabi vsaj začasnega predstavnika izseljencev (in enega iz zamejstva), ki bi simbolično sledil delu poslancev, dokler ne stopi v veljavo zakon in se konstituira Svet za Slovence po svetu. Zato je predsednik Komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu prosil izseljenske organizacije v RS, da se dogovorijo in predlagajo osebo, ki bi bila primerna za tako nalogo.

Na predlog Izseljenskega društva Slovenija v svetu in s podporo Rafaelove družbe, Svetovnega slovenskega kongresa in Slovenske izseljenske matice je bil tako predlagan dr. Branko Zorn.

Dr. Branko Zorn je globoko povezan z izseljenstvom. Še kot otrok je z družino leta 1959 emigriral v Francijo, kjer se je stal in postal zdravnik, specialist za ginekologijo in andrologijo. Obenem pa je bil aktiven član slovenske skupnosti v Parizu, večkratni odbornik Društva Slovencev v Parizu, soustanovitelj Sveta slovenskih krćanskih izseljencev v Evropi (SSKIE). Leta 1991 se je kot delegat francoske konference SSK udeležil prvega zasedanja Svetovnega slovenskega kongresa v Cankarjevem domu. Leta 1995 pa se je z ženo in tremi otroki vrnil v Slovenijo in se zaposlil na Kliničnem centru v Ljubljani. Z doživetim poznanjem slovenske izseljenske problematike bo v Državnem zboru RS prispeval k čim boljtemu delovanju tega v prid Slovincem po svetu.

Rode med kardinali že to sredo?

Papež Benedikt XVI. bo v sredo na splošni avdienci imenoval nove kardinale, med njimi predvidoma tudi slovenskega nadškofa Franca Rodeta, so v ponedeljek 20. t. m. potrdili pri Slovenski škofovski konferenci. Kot so pojasnili, Rodetu ta naziv pripada kot prefektu kongregacije ustanov posvečenega življenja in družb apostolskega življenja, saj so prefekti kongregacij običajno vsi kardinali.

Poleg nadškofa Rodeta naj bi papež Benedikt XVI. med kardinale povzdignil tudi ameriškega nadškofa Williama Levado, ki je potem, ko je Joseph Ratzinger postal novi papež, prevzel vodenje kongregacije za vero. Skupaj z Rodetom sta edina voditelja vatikanskih kongregacij, ki nista kardinala. Papež naj bi sicer po napovedih med kardinale povzdignil tudi nadškofa poljskega Krakova, Stanislaw Dżiwisza, ki je bil

osebni sekretar pokojnega papeža Janeza Pavla II.

Papež naj bi v sredo napovedal tudi datum sklica konsistorija, ko bo novim kardinalom tudi uradno podelil ta naziv. Do tega naj bi po različnih napovedih zagotovo prišlo do konca marca, najverjetneje 25.

Kardinali, „škrlatni princji“, so po papežu najvišji predstavniki rimsko-katoliške cerkve, papežu pa pomagajo pri njegovem delu in odločitvah. Poleg tega v primeru smrti papeža kardinali na konklavu izmed svojih vrst izbirajo novega poglavarja rimsko-katoliške cerkve. Pri tem je sicer starost kardinalov, ki lahko sodelujejo na konklavu, omejena na 80 let, čeprav je njihov naziv kardinala doživljenjski. Trenutno zbor kardinalov šteje 168 članov, od tega jih je 110 mlajših od 80 let.

(Po STA)

Pro Kärnten/Za Koroško

V Celovcu se je na pobudo Lojzeta Wiesserja ustanovila civilna iniciativa Pro Kärnten/Za Koroško. Izbrala si je sledeče geslo: **Ker imamo prihodnost v prihodnosti, prevzemamo pokroviteljstvo za dvojezične krajevne napise na Koroškem/Kärnten.**

V tem duhu zbira podpise po internetu za izjavo, ki od avstrijskih oblasti in mednarodnih forumov zahteva spoštovanje pravic koroških Slovencev in sploh kulturne pluralnosti v Evropi. Vsak, ki želi v celoti prebrati izjavo, jo lahko najde na internetnem naslovu www.prokaernten.at

Tam tudi lahko podpisate spomenico tako, da najprej klikne na geslo „Eintragen/Vnos“ in nato s svojimi podatki izpolni za to namenjena polja.

V kratkem času so tako do zaključka tega izvoda nabrali že nad 33.000 podpisov. Prosimo rojake, ki imajo dostop do interneta, da se izjavijo za podporo koroških Slovencev.

BERI...

PRVA OKROŽNICA
SEDANJEGA PAPEŽA 2

RAZMIŠLJANJA O
„BAJUKLANDU“ 4

ŠOLSKA POČITNIŠKA
KOLONIJA V CORDOBI . 3

LEPOTE SLOVENSKE
ZEMLJE 4

Prva enciklika papeža Benedikta XVI. z naslovom Bog je ljubezen

Na praznik spreobrnjenja apostola Pavla, 25. januarja 2006, ob 12.00 je bila objavljena prva enciklika papeža Benedikta XVI. z naslovom Bog je ljubezen (Deus caritas est). Dananjše pojmovanje ljubezni je pogosto zlorabljeno in daleč od krščanskega pomena ljubezni. Sveti oče z encikliko želi prikazati bogastvo krščanskega pojmovanja ljubezni, ki je sestavljena iz različnih med seboj se prepletenih razsežnosti, vse pa odsevajo Božjo ljubezen, s katero je Bog ustvaril svet in človeka. Enciklika je sestavljena iz dveh delov.

Prvi del govori o eni ljubezni, ki je ustvarila stvarstvo in odraža človeka. Beseda ljubezen je večpomenska. Grška kultura je razločevala med erosom (vznesena telesna ljubezen, ki ne izvira iz misli in volje, pač pa človeka preplavi) in agapejem (duhovno razsežnostjo). Krščanstvo je grško razumevanje ljubezni bistveno dopolnilo. Res je, da se je krščanstvo erosu, zreduciranemu zgolj na človeško telo, uprlo, saj človeku jemlje dostojanstvo. Ker je ljubezen obljuba večnosti, je eros potrebno vzgajati, ga prečiščevati in ga pustiti zoreti, da se končno izrazi v vsej svoji veličini.

V krščanstvu sta eros in agape neločljivo povezana in te skupaj predstavljata bistvo resnične ljubezni. Bog je stvarnik, ki človeka ljubi. Izraelce si izbere za svoje ljubljeno ljudstvo. Stara zaveza njun odnos slika s podobo neveste. Božji eros je hkrati tudi agape — je svobodna, zastojna in odpustujoča ljubezen.

Bog je ustvaril človeka in Adam je v raju osamljen. Šele z Evo, svojo pomočnico, je postal v polnosti človek. Eros je položen v človekovo bistvo, zato človek hrepeni po odnosu — enem in dokončno zavezujočem. Ker krščanstvo pozna enega in edinega Boga, tudi človek živi v monogamnem odnosu, saj je Božja ljubezen merilo za človeka.

Jezus Kristus, Božji Sin, se je uteljesil — postal je telo in kri. Njegova smrt na križu je zgled radikalne ljubezni in njegova prebodena stran govori o tem, da je Bog ljubezen (prim. 1 Jn 4,8). Evharistija je spomin Gospodove dokončne podaritve. Jezus pri zadnji večerji lomi kruh za vse in združitve s Kristusom hkrati pomeni tudi združitve z drugimi ljudmi — gre za tesno prepletenost ljubezni do Boga in do sočloveka.

Boga moremo ljubiti kljub temu, da je neviden. Njegova ljubezen je v tem, da je nam je dal svojega edinorojenega Sina v naravo odraženje. Nav-

zoč ostaja v ljudeh, v zakramentih, v Božji besedi, v molitvi in v živih skupnostih verujočih. Ker nas je Bog prvi vzljubil, mu moremo tudi mi odgovoriti z ljubeznijo. Človeška ljubezen pa je vedno nepopolna in nedokončana.

Odnos med Bogom in človekom je zgodba ljubezni, kjer človekova in Božja volja vedno bolj postajata eno. Človek more ljubiti bližnjega zato, ker oba ljubi Bog. Ljubezen med ljudmi pa je mogoča samo iz osebnega srečanja z Gospodom. Kdor se z Njim ne sreča, vseeno lahko živi korektno — toda brez ljubezni.

V drugem delu enciklike papež spregovori o uresničevanju zapovedi ljubezni do bližnjega. V Bogu utemeljena ljubezen do sočloveka zavezuje vsakega vernika in celotno Cerkev. Prva Cerkev je bila skupnost, v kateri so imeli vse skupno in ni bilo razlik med bogatimi in revnimi. Tudi diakonska služba je bila postavljena z namenom, da bi poskrbeli za vdove in pomeni konkretno in duhovno služenje potrebnim.

Za Cerkev je služenje ubogim prav tako pomembno kot evharistija in oznanjevanje. V Egiptu so se že v 4. stoletju v samostanih oblikovale t. i. „diakonije“, ustanove, ki so skrbele za reveže. Cerkev je Božja družina, v kateri nihče ne sme trpeti pomanjkanja. Hkrati pa v moči ljubezni-agape prestopa meje skupnosti. Merilo univerzalne ljubezni je usmiljeni Samarijan.

V 19. st. se je porodila miselnost, da ubogi ne potrebujejo milosti, ampak pravičen družbeni red, ki bo vsakemu zagotavljal, kar bo potreboval. Tako služenje ne bo več potrebno. Res je, da mora država vzpostaviti pravičnost in da mora po načelih subsidiarnosti vsakemu zagotoviti njuna sredstva. Razvoj industrije v 19. st. pa je povzročil temeljne družbene spremembe — kapital kot nova moč je bil v rokah peščice, delovne množice pa so bile brezpravne.

Vpramanjem (ne)pravičnih družbenih struktur so se posvečali tudi mnogi papeži (od Leona XIII. do Janeza Pavla II.). Da bi mogli razložiti odnos med pravičnostjo in služenjem, moramo opozoriti na dvoje:

a) Naloga politike je, da zagotavlja pravičen družbeni red, pri čemer pa ne gre zgolj za tehniko vzpostavljanja javnega reda, pač pa za pravičnost. Na vprašanje kaj je pravičnost in kako jo udejanjiti, odgovor daje razum. Toda razum mora biti očiščen vsakega samoljubja in lastnih intere-

sov. V tej točki se politika in vera srečata, kajti vera presega razum in odpira nove horizonte ter more tudi prečistiti razum vseh zaslepljenosti. Cerkev nikakor ne želi prevzeti oblasti državi, želi pa ji pomagati, da bo prepoznala, kaj je prav in bo to tudi uresničevala.

b) Služenje bližnjim najde svoje mesto tudi v najpravičnejši družbi, kajti trpljenje, samota in materialna stiska so del življenja. In dananjši človek ne potrebuje birokratske države, pač pa državo, ki bo v skladu z načeli subsidiarnosti podprla iniciative, ki se zavzemajo za malega človeka. In Cerkev je lahko — zaradi Svetega Duha, ki želi človeku pomagati ne le v materialnem, ampak tudi v duhovnem smislu — pobudnica in živa moč.

Verni laiki naj se dejavno udeležujejo na gospodarskem, socialnem, zakonodajnem, upravnem in kulturnem področju ter naj skupaj z drugimi delajo za skupno dobro.

Množična sredstva komunikacije so v veliko pomoč pri ozaveščanju stiske bližnjih in omogočajo hitrejše posredovanje (npr. humanitarne pomoči). Izoblikovale so se mnoge oblike sodelovanja krščanskih in državnih institucij, ki skrbijo za uboge. Prostovoljno delo je posebej za mladino odlična alternativa kulturi smrti, saj mladega človeka spodbuja, da podarja sebe.

Imperativ ljubezni do bližnjega je položen v človekovo naravo in se je ohranjal s pomočjo krščanskega izročila. Temeljne značilnosti krščanskega služenja so:

1. kdor se daje na razpolago za služenje bližnjemu, mora imeti ustrezne strokovne pristojnosti in kar je bolj pomembno plemenito srce,
2. dobrodelnost ni nikoli politično ali ideološko motivirana,
3. izkazovanje ljubezni do bližnjega ni nikoli sredstvo za spreobračanje drugače mislečih.

Cerkev sama je služba in njeni sodelavci se napajajo iz vere: drugim morejo služiti, ker je tudi njim некоč nekdo že pomagal. Temeljno vodilo pa je, da služenje ni nikoli samo akcija, pač pa odnos.

Pravi služabnik je ponižen, poln zaupanja v Boga tudi takrat, ko se zdi, da je trpljenja na svetu preveč, in je človek molitve. Svetal zgled je takega načina življenja je bl. Mati Terezija.

Vera, upanje in ljubezen so kreposti, ki živijo skupaj. Ljubezen je možna in ljubiti moremo, ker smo ustvarjeni po Božji podobi.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONA MIZERIT

Čeprav se navidezno zadnje čase glavna dejavnost vlade in družbe suče okoli gospodarskih vprašanj, političnih odtenkov ne manjka.

Sodni svet ali po argentinsko Consejo de la Magistratura je eno temeljnih zadev, ki ji bo vlada najbolj ta teden namla odgovor. Ko bodo bralci imeli v rokah ta izvod bo že znano, da je bil zakon potrjen. Že lansko leto namreč so ga pozitivno volili v senatu, to sredo, 22. januarja pa o njem glasujejo poslanci. Namen vlade je bil, da ga bi ga potrdili že lani, a ni imela zagotovljene večine v poslanski zbornici. Ker je ta zakon ustavne narave, mora biti vsaka sprememba potrjena z najmanj polovico glasov celotne zbornice, ne samo prisotnih, to je 129 poslancev.

Ofenziva na duhaldizem. Manjkajoče glasove je bilo najlažje najti v taboru, ki ga je še do nedavnega vodil bivši predsednik Duhalde. Govorimo v preteklem času, ker se je Duhalde dejansko umaknil iz političnega življenja. Ta podatek, ki je bistvene važnosti za ves prihodnji razvoj argentinske politike, ni popolnoma jasen. Morda bodo kdaj znane podrobnosti tega koraka. Duhaldejev umik je predsedniku Kirchnerju odprl pot do skoraj neomajne oblasti. In v tem umiku ni prave logike in ne odgovarja normalni politični teoriji. Brez pastirja so se ovce razbežale in precejšnje število poslancev, ki pripadajo duhaldizmu, je postalo lahek plen vladne ofenzive. Kirchner si je tako zagotovil zadostno število glasov, da uzakoni polemiko besedilo. Da se vrnemo k Duhaldeju: pretekli teden se je nenadoma pojavil z zanimivo izjavo v podporo Kirchnerju: „Polom te vlade bi bil tudi moj osebni polom.“ Kdo razume to v luči grobih medsebojnih očitkov med volilno kampanjo?

Prvi poizkusi. Večkrat smo že omenili, da je vladni pohod v taki meri zmogovit tudi, ker opozicija ne nudi resne alternative. Govorimo predvsem o sredinskih in desnih opcijah, ki so v mnogih pogledih tako odpovedale, da je najbolj bojevita opozicija danes na levo od vlade. Sedaj smo doživeli novost v tem položaju. Guverner province Neuquén Jorge Sobisch in prestolnik poslanec Mauricio Macri sta sklenila, da že 15. marca objavita dogovor o sredinskodesni konfederaciji, ki naj bi tekmovala z vlado na prihodnjih predsedniških volitvah leta 2007. Ideja konfederacije ni napačna; povezala naj bi stranke obeh veljakov in pritegnila vse provincijske formacije, ki se niso vključile v Kirchnerjevo Fronto za Zmago (Frente para la Victoria). Obstoja

pa še namen pritegniti kar številne peronistične predstavnik, ki ne soglašajo z levičarsko politiko sedanjega predsednika. A načrt ima nek izvorni greh: v prve pogovore nista vključila stranko Recrear, ki jo vodi Ricardo López Murphy. Murphy je na zadnjih volitvah nastopil v povezavi z Macrijem in čuti to izključitev kot neke vrste izdajstvo. Dobil je sicer povabilo na razglasitev konfederacije, ki bo 15. marca, a že povedal da „mene tam ne bo“. Noče biti drugorazredni član. Ves načrt tako bolega za staro boleznijo argentinske politike: vedno se osebne koristi postavijo pred „narodov blagor“.

Grenak papir. Polemika z Urugvajem zaradi papirnic se nadaljuje in tudi stopnjuje. Vladi ne najdeti poti dialoga, protest na rečni meji se pa širi. Od treh prehodov preko mostov na reki Paraná sta dva blokirana (Gualedgauchú In Colón) in tudi že pri tretjem (Concordia) se pojavljajo težave. Argentina vztraja z mednarodnim sodiščem v Haagu, Urugvaj pa se obrača na Medameriško skupnost držav. Da je mera zapletov polna, ne manjka ideoloških očitkov na obeh straneh.

Škodljiva parkljevka. Ta bolezen argentinskih krav, ki jo tukaj imenujejo aftosa, se je zaenkrat omejila na severni del province Corrientes. To le še potrjuje mnenje, da so bolezen „uvozili“ iz Paragvaja tiho tapci živine. Reakcija svetovnega trga je bila takojšnja: prepoved uvoza govejega mesa iz Argentine. Potem pa se je zadeva nekoliko umirila in velik del kupcev, med njimi Evropska Unija, je prepovedal uvoz le iz prizadete province. Tako računajo, da bo v bližnji prihodnosti izvod govejega mesa padel le za 20 odstotkov, kar je dosti manj kot so prvotno računali — ali se bali.

Še ena sprememba. Od meseca aprila dalje se bo pričela globoka sprememba tudi na področju socialnih podpor, ki jih država na debelo deli. Ob tem je bilo nemalo kritik, ker ni pravega nadzorstva nad to delitvijo, predstavlja priložnost hudega izkoriščanja v politične in druge namene, podpihuje pa tudi že tako razpaseno delomrzi. Podpora za „vodje družin“ bodo ostale, a od sedanjih 1.400.000 pejemnikov jih nameravajo znižati na 600.000 z dosedanjo podporo 150 pesov (50 dolarjev) mesečno. Nameravajo pa razširiti podporo brezposelnim, pod pogojem da bodo iskali delo in obiskovali izpopolnjevalne tečaje. To podporo, ki jo danes prejema 60.000 ljudi in znata 300 pesov mesečno, bodo razširili na 600.000 prejemnikov a le po 225 pesov mesečno. Bo ta podpora bolj pregledna?

Trinajst let Slovenske škofovske konference

V ponedeljek, 20. februarja 2006 je minilo trinajst let od ustanovitve samostojne Slovenske škofovske konference (SŠK). Slovenski škofje so bili do ustanovitve samostojne Slovenske škofovske konference 20. februarja 1993 z drugimi škofi na področju nekdanje Jugoslavije povezani v Jugoslovansko škofovsko konferenco, znotraj katere je bila 20. junija 1983 ustanovljena Slovenska pokrajinska škofovska konferenca.

Slovenski škofje so na seji 25. julija 1992 pripravili osnutek statuta samostojne Slovenske škofovske konference. Papež Janez Pavel II. je po pridobitvi pozitivnega mnenja Kongregacije za škofe in Urada za odnose z državami pri Državnem tajnistvu Svetega sedeža, 19. februarja 1993 v skladu z normami in določbami cerkvenega prava potrdil statut samostojne Slovenske škofovske konference, 20. februarja 1993 pa je Kongregacija za škofe izdala dekret o njeni ustanovitvi. S tem je Cerkev na Slovenskem dobila večjo pravno trdnost in samostojnost.

Škofovska konferenca je zbor škofov kakega naroda ali določenega ozemlja, ki v medsebojni edinosti in hierarhični povezanosti z rimskim papežem ter v skladu z Zakoni-

kom cerkvenega prava, statutom in drugimi pravnimi normami izvršuje nekatere naloge v blagor vernikov na ozemlju lastne škofovske konference. Po statutu so člani Slovenske škofovske konference vsi krajevni in pomožni škofje, ki jim je v okviru lastne škofije zaupano posebno poslanstvo, medtem ko apostolski nuncij (odposlanec rimskega papeža) ni njen član.

Slovenska škofovska konferenca trenutno šteje osem članov, ki so: msgr. dr. Jurij Bizjak, koprski pomožni škof, msgr. Andrej Glavan, ljubljanski pomožni škof, msgr. dr. Anton Jamnik, ljubljanski pomožni škof, msgr. dr. Franc Kramberger, mariborski škof, msgr. Metod Pirih, koprski škof, msgr. dr. Jožef Smej, mariborski pomožni škof, msgr. dr. Anton Stres, mariborski pomožni škof in msgr. Alojz Uran, ljubljanski nadškof in metropolit. Upokojeni škofje nimajo odločujočega glasu, lahko pa so povabljeni na plenarna zasedanja. Vsaka konferenca izvoli predsednika in njegovega namestnika (podpredsednika) ter generalnega tajnika.

Sedanji podpredsednik Slovenske škofovske konference je ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran.

Statut med drugim ureja naravo in namene posamezne škofovske konference, plenarna zasedanja, določa stalni svet škofov, naloge tajništva ter druge službe in komisije, ki po presoji konference zagotavljajo bolj učinkovito delovanje.

SLOVENC V ARGENTINI

ŠOLSKA POČITNIŠKA KOLONIJA (2)

Zopet v lepi Cordobi!

ANI KLEMEN

V soboto 7. januarja smo prvič v cerkvi Žalostne Matere Božje zmolili jutranjo molitev (običajno smo molili kar pod milim nebom). Po dobrem zajtrku je sledila ura športa — softball — nato pa prosto do kosila: lahko so izdelovali ročna dela, igrali odbojko ali pa nogomet — fantovska najljubša igra.

V soboto popoldne je nas avtobus peljal naokoli na ogled jezca El Cajón, nato v El Zapato in končno v mesto Capilla del Monte, telefonirati domačim. Marsikateri solzica je tekla otrokom po licih, da smo jih morali voditelji potolažiti in jim vlti korajže. Pa nam je skočil na pomoč obljubljeni sladoled, ki jim je posladkal grenak občutek

Osmotolke pri klepetu

domotožja. Zaradi tega so otroci se toliko bolj vneto nakupovali spominčke za domače. Ko smo se vrnili, nas je lepo presenetila novica o srečnem prihodu dr. Jureta Rodeta. Po vrnitvi so fantje se izkoristili čas do večerje in navdušeno igrali nogomet. Pozno zvečer smo se vsi skupaj namenili na sprehod k potočku, sedli na kamne in v lunini svetlobi sem jim pripovedovala tri vznemirljive slovenske pravljice, ki naj bi preizkusile junarstvo mladim... Pa izgleda, da je nekatere spanec prej premagal!

Nedelja 8. 01. 06: prileglo se je spati do 9. ure, pol ure več kakor običajno. Dananjni dan je bil namenjen počitku. Malica je bila dnevu tudi primerna: dobre „facture“ z mlečno čokolado ali kavo. Po njej pa prosto do 11., pol ure pred sv. mašo, ko smo se zbrali v cerkvi, da smo vadili mašne pesmi. Predvidevali smo argentinsko mašo, saj je ta bila mirna za naše občestvo. Končno domačinov ni bilo, zato je maša lahko potekala skoraj vsa v slovenskem jeziku.

Popoldne smo se zabavali s tombolo v hladni senci sadovnjaka. Vsak otrok je bil deležen igrače. Po malici smo krenili proti San Estebanu, kar po poti stare železnice. Nekateri so se skorajžili v vodo v občinskem bazenu, drugi pa sedli na travo in se zabavali z igrami in klepetom. Pred večerjo je bil se čas za nogomet, po večerji pa za namizne igre.

Znova **ponedeljek, 09. 01. 06:** preizkusili smo naše

Skupinska slika na terazi v Los Cocos Park

Ročno delo v delavnici: izdelava lutk

spretnosti v hoji s Cabeza del soldado na Mastil. Po treh urah dolge in za nekatere naporene hoje smo srečno dospeli do Mastila, nato pa v eni uri navzdol do Los Cocos. Za plačilo smo se namenili na občinsko kopalnico v Los Cocos, a zopet smo naleteli na skoraj prazen bazen, ki so ga že začeli polniti! Pa vendar je ta bazen tako velik, da čeravno je bilo na videz malo vode, je ta segla do pasu, v najglobljem delu pa celo do vratu, zato nam je bilo toliko bolj primerno, da smo se lahko brez skrbi kopali. Ob dveh popoldan smo žejni in lačni komaj dočakali kosila, ki ga je nam g. Tomaž pripeljal iz Doloresa. Ko smo naše prazne želodce potolažili smo preživeli ves popoldan v vodi, kar do naših, ko se je prilegla tudi dobra malica. Nato pa zopet v vodo dokler ni prišel avtobus in nas odpeljal nazaj v Hanželičev dom. Po večerji so neutrudljivi voditelji pripravili se nočne igre. Utrujeni otroci so rade volje šli k počitku ob pol enajstih. Je kakšen dvom da bazen utruji?

V **torek 10. 01.** popoldne je bilo hladno in oblačno, zato smo se namenili v Capilla del Monte, si tam ogledali farno cerkev, posvečeno Antonu Padovanskem, nato pa šli na kmetijo „Granja Casablanca“ na ogled živali in rastlin. Razlaga različnih oddelkov je nam zavzela kar ves popoldan. Otroci so radovedno poslušali razlago, še bolj pa jih je privlačil osebni stik z živalmi, kadar so pazniki to dovolili. Pred večerjo smo se udeležili sv. maše, po večerji so pa otroci imeli izjemno dovoljene, da so gledali nogomet na televiziji. Ob pol enajstih so po večerni molitvi šli ubogljivo spat.

Sreda 11.01 - Končno je prišel dan, z najzahtevnejšo točko programa: celodnevni izlet v Dique Los Alazanes. Vsi smo zaspali in preslišali budilko, ko je zvonila ob naših zjutraj! Pridružil se nam je že znani vodič Jorge González, ki smo ga najeli, da nam bi zagotovil srečno pot do cilja. Ob 8:30 smo začeli hojo in dospeli do jezca ob 12:30. Pot smo nadaljevali do malega jezca, kjer smo obšli kar je vsak nosil s seboj. Bolj korajžni so potem skakali v mrzlo vodo. Otroci so se izkazali kot dobri plavalci. Tudi vodič jih je pohvalil. Kakšen spodrseljaj sem pa tja ni zagrenil veselja nikomur. Toda jutranji oblačen dan se je opoldne zjasnil in sonce je lepo žgalo, ko smo se ob treh začeli vračati. Ko je vročina malo bolj pritiskala smo se kar lepo ohladili z

mrzlo vodo reke Los Alazanes, katero smo na poti vsaj enajstkrate prečkali. Ob povratku v La Toma smo žejni in utrujeni z užitek popili hladne pijače, nato pa hitro na avtobus, ki je prišel po nas ob naših. Dneva še ni bilo konec: ob sedmih so se otroci porazdelili po skupinah za zbor slovenščine. Zelena, oranžna in modra barva so zopet tekmovali v znanju jezika. Po tekmi se je prilegla dobra večerja, po njej pa kratek nočni sprehod in ... nogomet!

V **četrtek 12. 01.** smo se zbudili s slabim vremenom. Toliko je le vzdržal, da smo lahko po malici do poldne-

va izpeljali predvideno likovno tekmo. Otroci so se posedali nasproti bele kapelice Žalostne Matere Božje, da bi narisali njeno pročelje. Najboljše slike sta bili nagrajeni: za višjo skupino je prvo mesto osvojila Viktorija Kociman, za nižjo skupino pa Pavli Smole. Čestitam! Dovolite mi naj pohvalim vse udeležence, saj so res lepo narisali in pobarvali cerkev, da nam je bilo težko izbirati samo po eno sliko. Pred kosilom smo se lahko udeležili sv. maše, po kosilu pa je tako lilo, da ni bilo za nikamor. Zato so otroci zopet izrabili priložnost za gledanje druge nogometne tekme in filma na televiziji v delavnici, medtem ko so nekateri nadaljevali z ročnim delom. Po oddaji so jim voditelji pripravili nekaj iger in dali navodila, naj vsaka soba pripravi eno točko za zvečer, ki naj bi bil poslovilen. Kres je odpadel zaradi dežja, toda po večerji smo se zadržali v prostorih jedilnice in tam pripravili oder za nastop. To smo se nasmejali: tako posrečene so bile vse točke brez izjeme! Srečanje smo izkoristili tudi za izmenjavo mnenj o koloniji. Ob 23.30 smo zaključili srečanje z molitvijo in razšli spat, z izjemo osmotolcev, ki so prosili dovoljenje, da so se lahko dalj časa pogovarjali. Razšli so se ob pol dveh, voditelji pa ... Bog ve kdaj!

Nastopil je zadnji dan kolonije, **petek 13.01.** Joj, kako čas prehitro teče! Je mogoče, da se je konec tako hitro približal? Po malici smo nakazali, naj slednjič pospravijo prostore in spravijo v prtljago že vse, kar ne bodo več uporabljali. Nato naj bi se zbrali v delavnici vsi, ki so morali dokončati ročna dela, ostali so se lahko udeležili športa. Po okusnem kosilu smo nekateri šli do pokopališča, drugi pa nadaljevali z nogometom. Poslovili smo tudi Tomaža, ko ga je prišla iskati mama, da bi nadaljeval počitnice v Alta Graciji. Krona dneva je bila zahvalna sv. maša, ob naših pa zgodnja večerja po kateri smo imeli še dve uri, da smo pospravili vse in pregledali prostore. Kakor pridne mravlje smo znesli vso prtljago na avtobus, ki se je že na vse zgodaj zjutraj pripeljal v Dolores. Ob 20:30 smo se odpeljali. Kar težko smo zapustili kraj bivanja teh nepozabnih počitniških dni v Hanželičevem domu. Mnogi so se ločili s pogumnim „na svidenje prihodnje leto“, toda osmotolci so se s težkim srcem zavedali, da je ta kolonija bila za njih poslovilna. Še temno nebo se je s sivim oblakom pridružilo naši žalosti.

Skupina voditeljev, Emi, Cecilija, Marjana, Andrej, Pavel in Ani, je sklenila roke za poslednjo sliko. Vračamo se obogateni z izkušnjami letonje kolonije in z mirnim srcem, da je ta srečno potekla. Kot voditeljica letonje kolonije v Cordobo se zahvalim vsem, ki so omogočili srečno izvedbo. Najprej Rantovi družini, ki je tako lepo skrbela za postrežbo in prostore bivanja, pa za vse dodatne usluge in nasvete. Prelatu Dr. Juretu Rodetu, za čas ki ga je nam posvetil, da smo bili deležni slovenske svete maše in imeli priložnosti za spoved. Predsedniku odbora doma Dr. Hanželiča, ki nam vsako leto posreduje ta lep počitniški prostor. G. Lojzetu Rezlju, predsedniku odbora krovne organizacije Zedinjene Slovenije, ki vsako leto prevzame na skrb za organizacijo kolonije. Najlepša hvala gospe Tonči Vesel in Tonetu Mizeritu za naše prizadevanje! Lepo se zahvalim še Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, da nam je z denarno podporo omogočil izvedbo kolonije in vožnjo nekaterih otrok, ki bi se drugače ne mogli udeležiti kolonije. Globoko prepričana se zahvalim Bogu in božji Materi Mariji, da se je pod njenim varstvom naše delo uspešno razvilo in da se je kolonija srečno vrnila.

(Konec)

To je bilo zabavno ko smo se močili!

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Hodil po zemlji sem napi...

Do pred enim letom je v našem tedniku Svobodna Slovenija izhajal kratek pregled slovenske zgodovine. S tem so bralci dobili sliko o razvoju Slovencev kot narod, od naseljevanja pa vse do današnjih dni. Ta pregled je izhajal tudi v španščini, da ga lahko berejo naši tukajšnji prijatelji, sorodniki in v mnogih primerih, naši otroci. V načrtu je, da bo izšel v obeh jezikih, kot samostojna brošura.

Nato je pa bila predlagana ideja, da bi izhajal tudi opis dežele našega izvora, nje pokrajine, kraji in zanimivosti. To bomo poskušali izpeljati letomje leto.

Kaj je Slovenija?

Kadar si zastavljam kakšno temo pisanja in izbiram primerne besede za naslov, imam navado, da pogledam v slovar kako jih v njem razložijo v različnih možnih pomenih, ki jih lahko imajo.

Vzel sem torej Slovar slovenskega knjižnega jezika, četrta knjiga: Preo - Š, in začudeno ugotovil, da beseda Slovenija ne spada v slovenski jezik, saj na strani 753 za besedo „slovanski“ sledi beseda „slovénika“; in ker je v abecedi „j“ pred „k“, naša ljuba Slovenija izpade.

Ker sem pa o Sloveniji toliko slisal, se tam tudi rodil in jo v zadnjih desetletjih tudi večkrat obiskal, se nisem vdal in sem pogledal v Leksikon Cankarjeve založbe, Ljubljana 1976. Tu sem imel več sreče, saj na strani 894 stoji:

slovenija - z malo začetnico - : prva slovenska sorta breskve, za tem pa Slovenija - z veliko začetnico - (končno!): socialistična republika na s.z. S.F.R. Jugoslavije, i.t.d. Leksikon sem torej odložil, saj je že prijatelj Tine pisal o naši prazgodovini.

Sem pa prepričan, da Slovenija obstoja, tudi če je ni v slovarju, saj že od pamtveka poslušam pesem: „Slovenija, moj mili dom ...“, na naših prireditvah pa stih argentinskega Marka: „Slovenija, moj dom brez mej, ker nosim te s seboj ...“ in se v meni nekaj

zgame, tudi če samo dohitim avto, ki ima nalepko SLO. „Hodil po zemlji sem napi in pil nje prelesti“, je zapel pesnik in pa „Lepa si zemlja slovenska in blagor mu, komur ploditi ...“

A Slovenija ni samo čustvo, domotožje, sanje, nostalgija, ampak konkretna dežela, naša domovina in domovina naših prednikov, katere lepote in značilnosti bomo leto opisovali in spoznavali, v kolikor jih ne poznamo.

Ker pa nisem izvedenec ne v zemljepisu in ne v kulturni zgodovini ozemlja Slovenije, bom uporabljal za opise različne vire in iz njih povzemal to, kar se mi bo zdelo za nas zanimivega.

Povabljeni ste tudi bralci, da te opise dopolnujete z lastnimi vtisi in opazovanji.

Ker opisovanje ne bo izvirno, razen kakšna pripomba, se mi ne zdi prav, da bi ga podpisoval (Uredništvo meni nasprotno, zato hočem nočeti gre podpis — op. ur.). Tudi s psevdonomimom ne, saj s psevdonomi že od vsega začetka nisem imel sreče. Že v dijaških letih, ko sem v Rožmanovem zavodu v Adrogué pisal „Zavodarija“, so mi psevdonomim „Zamizoseski“ takratni bogoslovci - sedaj že zlatomarniki - črtali, ker so pod tem imenom razumeli čisto nekaj drugega, kot jaz v tistih letih.

Franci Markež

Cukjati v Vatikanu

Predsednik državnega zbora France Cukjati se je udeležil avdiencie predsednikov parlamentov štirih srednjeevropskih držav pri papežu Benediktu XVI.

Ta se je v pogovoru s predsedniki parlamentov Slovenije, Avstrije, Slovaške in Madžarske posvetil predvsem procesu evropskega združevanja in evropske ustavne pogodbe. Štirje predsedniki pa so se nato v rimski palači Montecitorio srečali s predsednikom italijanske poslance zbornice Pierom Ferdinandom Casinijem.

Pet predsednikov parlamentov se je strinjalo, da tiste države, ki so na referendumih zavrnile ustavno pogodbo, tega niso storile zaradi njene vsebine, zato te nima smisla spreminjati.

Menili pa so, da bi bilo potrebno razmisliti o dodatnem protokolu, ki bi razrešil ne odprta vprašanja prihodnje ureditve EU. Po Cukjatijevih besedah je potrebno postopno oblikovati enotno stališče do tega problema, saj bo sicer težko najti rešitev zanj.

Kot je povedal Cukjati, se je Benedikt XVI. sicer z zanimanjem seznanil z delom SEP in se posebej podprl njegovo delovanje na področju približevanja balkanskih držav Evropski uniji. Papež je poudaril, da Evropa ne more obstajati brez solidarnosti ter socialnih, humanih in krščanskih vrednot.

Predsedniki parlamentov so po avdienci pri papežu obiskali še grob pokojnega papeža Janeza Pavla II.

V spomin ge. Lojzki

Zanimivo, kako človeku pridejo v spomin dogodki, ki so vezani na določene osebe. Osebe, ki jih že dolgo ni videl ali srečal, skoraj pozabil nanje (ojos que no ven, ...).

Ob branju vesti, da je umrla ga. Lojzka Čeč, so se mi osvežili nekateri spomini nanjo, čeprav zdaj, ko naj bi te spomine vrgel na papir, ne najdem nič takega, izrednega, kar bi bralcu lahko kaj več pomenilo. Velikokrat imajo tovrstni spomini bolj osebno, subjektivno vrednost, ki je žal ne morem ali pa ne znam posredovati drugim.

Gospo Lojzko sem spoznal, ko sem v tiskarni Vilko bil za linotipom, med zlaganjem in paketiranjem našega tednika ali pa med korigiranjem. Spoznal sem jo kot veselo, tudi nagajivo gospo. Danes premišljam, da tudi njej ni bilo lahko prežvečiti tujine, se v novih krajih učiti neznanega jezika in ga izgovarjati z značilnim srednjeevropskim izrekom. Kljub temu je znala osebe, ki so prihajale v tiskarno, spraviti v dobro voljo s svojim veselim značjem.

Da je bila nagajiva, sem omenil. Ne „žleht“ — nagajiva v dobrohotnem pomenu, ko je koga podražila, ga podžgala, da je „oživel“, morda tudi vrnil mило za drago, v veselje vsej družbi. Napi pokojni ured-

nik in vzornik Joško Kromelj je kar poskočil, kadar je slisal govoriti o njegovem „zelju“, nanajajoč se na Svobodno Slovenijo. Pa ni bilo nič omalovažujočega v teh besedah; kje pa, saj tudi ona spada med dobrotnike našega tiska! - Da, dobrota je bila tudi ena izmed vrlin, ki jo je pridno gojila.

Ne vem, če se je v njenih žilah pretakalo kaj kmečke krvi. Morda se motim, a po tem, kako rada je bila na „pampi“, v Villa Udaondo, s kakšnim veseljem se je že v zatonu svojega življenja lotevala vsa-

kovrstnih del pri urejanju hišice in vrta, bi si kar upal kaj takega misliti.

Kot ne mnoge druge, bi tudi ona lahko zapisala marsikatera zanimiva doživljaja v knjigo Moja zgodba. Žal je odnesla s seboj marsikaj, kar bi mi hoteli poslušati ali brati. Tisti, ki smo jo poznali, se je bomo radi spomnili.

GB

BRALI SMO

Razmišljanja o „Bajuklandu“

BOJAN GROBOVŠEK

(1)

V publikaciji „Zelena pika“, ki je sobotna priloga Dnevnika, je pod gornjim naslovom v dveh nadaljevanjih (3. in 10. decembra 2005) izšel članek, katerega avtor je bivši veleposlanik Republike Slovenije v Argentini. Ker članek obravnava napi skupnost, pa tudi zaradi zanimivih opazovanj avtorja, ga bomo v celoti (v nadaljevanju) objavili v našem listu.

„Slitim, da odhajam v Bajukland“, je nekdanja somolka pred nekako štirimi leti pozdravila soprogo. Bilo je malce porogljivo, zbadljivo pa skoraj istočasno skoraj svareče. Z Bajuklandom je seveda mislila Argentino, asociranje Argentine s priimkom Bajuk pa je bilo pred štirimi leti toliko bolj aktualno glede na takrat nedavno minulo vlado premiera Bajuka, katerega prihod na čelo vlade so spremljali komentarji o dejstvu, da je zrasel v Argentini.

Ah, ta Argentina, ime in pojem mnogih asociacij. Dežela tanga, gauchov, slastnih govejih zrezkov ter seveda Eve Peron in Maradone. Dežela nekoč bahatega bogastva, o čemer pričajo razkome palače in široke avenije Buenos Airesa. In dežela cikličnih kriz, od katerih se vedno nekako opomore, villas miserias, argentinski slumi pa so po vsaki čudežni gospodarski ozdravitvi bolj polni. In seveda Argentina kot sinonim emigrantskih usod. Od svetovno znanih literatov sta se kot emigranta v Borgesovi Argentini za nekaj časa znašla tudi med drugimi Witold Gombrowicz in pilot-literat Saint Exupery, ki so mu v deželi pampe za nekaj časa in bolj neuspešno zaupali letalsko pot. O usodah emigrantov ob reki Parana sta pisala Graham

Greene in France Bevk. V Argentini sta se znašla Bevkov Lukec in njegov mladec.

Seveda pa Bajukland soproginje somolke ni bila Argentina vseh slovenskih emigrantov, ki so bili v več valovih in v raznih obdobjih odhajali in prihajali v Argentino. Mislija je na specifično Argentino, kamor so bili odšli „ta beli“. Porogljivo in obenem svareči ton soproginje somolke iz „rdeče družine“ pa bi se dalo prevesti v „me zanima kako se boste znašli vi, ki zanje gotovo veljate, da ste rdeče družine, med tistimi ...tistimi, no, ja, saj vemo“.

V tisto specifično Argentino je po drugi svetovni vojni odšlo na tisoče Slovencev, ki so pred tem nekaj let preživotali v begunskih taboriščih v Avstriji in Italiji. Bili so preostanek množičnega eksodusa, ki se je bil maja 1945 odpravil preko Karavank, mnogi od njih v globoki zmotni veri, da se bodo s pomočjo zahodnih zaveznikov tankov vrnili v Slovenijo in pometli s komunisti. Na tisoče od njih, ki so bili v domobranskih uniformah, se jih je brez orožja z britansko „pomočjo“ res vrnilo v Slovenijo, kjer jih je nova oblast na hitro pomorila.

„Pa mislite, da bi se Vami starši in prastarši odločili za odhod v Argentino, če bi bolje poznali zgodovino argentinskih

cikličnih kriz in argentinske politične nestabilnosti?“, sem nekoč v enem od slovenskih domov v Buenos Airesu povprašal skupino simpatičnih in za razgovor odprtih potomcev prve generacije povojnih političnih emigrantov. Sledila sta smeh in odločno zanihanje. Vse skupaj je zvenelo kot nekakšen: „Za Božjo voljo, seveda se za kaj takega ne bi odločili, če bi Argentino, o kateri niso vedeli prav nič, poznali ... Sicer pa, kar je bilo, je bilo, sedaj smo tukaj doma, tam daleč pa je Slovenija, ki je tudi naša domovina“.

Tako predstavniki mlajše generacije in sproščeni potomci slovenskega politično-emigrantskega ljudstva, ki je po drugi svetovni vojni prišlo v Argentino. Ob takni reakciji sogovornika prime skumjava v ugovoritvijo, da je bila odločitev o odhodu v Argentino napaka slovenskega emigrantskega vodstva. Še ena v nizu številnih napak tim. slovenskega nepartizanskega tabora tja od 1941 dalje, storjenih v za Slovenijo in Slovence tako usodnih trenutkih!? Medsebojni očitki o napakah, storjenih tja od 1941 in dalje so bili dolga desetletja zavestno in nezavestno prisotni v političnem življenju slovenske politične emigracije. Očitke se je izgovarjalo potih, pometalo se jih je pod preprogo, nato zopet potih izgovarjalo, vendar vztrajno. Po slovensko pač. Tako značilno slovensko.

In kdo sem jaz, rojeni 1949, da sodim o tem? ... Sodijo naj zgodovinarji in zgodovinarji. Naj sta bila Argentina in Juan Peron takna ali drugačna, dejstvo ostaja, da je bila takrat Argentina edina država, pripravljena sprejeti cele družine in ne le mlade in po možnosti neporočene posameznike kot je to sicer bila politika ostalih imigracijskih držav.

So tej imigracijski politiki Argentine

botrovala odločna antikomunistična nagnjenja argentinskih elit in Peronove medvojne simpatije do sil osi, zaradi česar so se bila na stečaj ali pa kar na široko odprla imigracijska vrata tudi tistim, ki jih je bila tragika druge svetovne v Evropi in državljanske vojne doma pahnila v dejansko ali tako imenovano kategorijo kolaboracije? Resnične, polresnične in občasno za Hollywood prirjene zgodbe o Argentini kot pribežališču nemških, italijanskih in ustaških zločincev, s katerimi slovenska politična emigracija praviloma ni hotela imeti nikakršnega opravka, vzpodbujajo odgovor v smeri pritrditve. Po drugi strani pa zopet drži, da je v Argentino, kjer živi največja judovska skupnost v Južni Ameriki, že pred vojno pa tudi po vojni emigriralo mnogo Judov in republikanskih Špancev. In prav logično je bilo, da je bila Argentina, zdaleč najbolj evropska in zdaleč najbolj bogata država v J. Ameriki, takrat med ciljnim državami vseh evropskih emigrantov iz od vojne opustošene Evrope.

Nekateri menijo, da bi bilo prav, da se Slovenija Argentini simbolično oddolži za to, ker je bila skozi desetletja sprejemala na tisoče slovenskih političnih, napol političnih ali pač ekonomskih emigrantov. Še toliko bolj ker je v Argentini v nekaj mest z ulicami ali trgi, poimenovanih po Sloveniji, okoli patagonskih Bariloč pa kar nekaj vrhov in plezalnih poti s slovenskimi imeni. Pred leti je sredi Ljubljane Leninov park sicer uspelo preimenovati v Argentinski. Pri doprsemem kipu argentinskega in južnoamerikega narodnega junaka Joseja San Martina, ki ga je argentinska država poklonila, da bi eventualno stal nekje v Ljubljani, pa se je zataknilo.

(Dalje prihodnjik)

NOVICE IZ SLOVENIJE

PROSIMO, POPRAVITE

V prejšnji številki našega lista smo na tem mestu objavili vest o stoletnici Simona Gregorčiča. Napačno je pisalo, da je obletnica rojstva, ko v resnici obhajamo stoletnico smrti. Prosimo, popravite!

NIHČE SE NI ZGRAŽAL

Neznani storilci so na ozemlju katoliške župnije Blažene Antona Martina Slomška v Velenju požagali pirimetrski lesen križ, ki so ga postavili na mestu, kjer župnija načrtuje gradnjo nove cerkve. Podobno dejanje se je zgodilo tudi v noči na ponedeljek, 6. februarja, ko je bil s strani objestnežev na dvorišču samostana sv. Petra in Pavla na Ptujuničen kip Device Marije z Jezusom. — Ker so to simboli krščanske vere, nje verniki pa ne požigajo in razgrajajo kot muslimani, se tudi nihče ni zgražal nad tovrstnim vandalizmom.

PRVI V REGIJI

Največja bonitetna hita na svetu DunčBradstreet v februarjem poročilu ohranja Slovenijo trdno na prvem mestu v regiji, rating pa ima še naprej znak rasti. Prvo mesto si Slovenija deli s Slovaško, vendar ta nima indikatorja za rast. Analitiki še ocenjujejo, da z vstopom Slovenije v evroobmočje ne bo težav, sicer pa je opaznejša sprememba v regiji tokrat izboljšanje ratinga Hrvaške.

REZERVE IN DOLG

Slovenske devizne rezerve so konec novembra lani znašale 8,6 milijarde evrov in so bile za 10,3 milijarde evrov nižje od bruto zunanega dolga države. Ta je konec slovenske novembra znašal 18,9 milijarde evrov, je razvidno iz januarске številke Biltena Banke Slovenije.

MARIJANA LIPOVŠEK V MARIBORU

V mariborski dvorani Union sta na večeru samospevov ob prazniku zaljubljenih nastopila slovenska operna diva Marijana Lipovšek. Lipovškova velja za eno najboljših koncertnih pevk. Sporočena je kot tenkočutna ter kultivirana interpretka samospevov, oratorijev in kantat. Mariborčanom se je predstavila z deli Gustava Mahlerja, Franza Schuberta, Josepha Marxa in Uroša Kreka, na klavirju jo je spremljal ameriški pianist Anthony Spiri.

OB NEDELJAH (ZAENKRAT) SPET ODPRTO

V Emoni obala so z odločitvijo ustavnega sodišča, da ugodijo njihovi pritožbi in začasno zadrži izvajanje zakona o trgovini v delu, ki omejuje delo trgovin z nujnimi življenjskimi potrebščinami, zadovoljni. "Odločitev sodišča omogoča, da bo vseh 14 trgovin Noč in dan po Sloveniji delalo nemoteno," je dejal predsednik uprave Emone Obala Aleš Škraba.

PREDSEDNIK DRŽAVE IN PREDSEDNIK GIBANJA

Gibanje za pravičnost in razvoj predsednika države Janeza Drnovška je na upravni enoti v Ljubljani vložilo zahtevo, da se registrira kot društvo. Zahtevo je kot ustanovitelj gibanja podpisal Drnovšek.

PO SVETU

PRIHODNI STATUS KOSOVA

Na Dunaju sta se za zaprtimi vrati serbi delegaciji Beograda in Pristine. Glavna tema dvodnevnega sestanka, ki pomeni tudi uradni začetek pogajanj o prihodnjem statusu Kosova, pa je bila decentralizacija oblasti v pokrajini. Ta je ključnega pomena za opredelitev prihodnjega statusa Kosova, zlasti ker naj bi v največji možni meri zagotovila varstvo manjšin. Po poročanju srbskih in pristinskih medijev, se izhodišča obeh prizadetih strani močno razlikujejo, svoje poglede na to vprašanje pa ima tudi mednarodna skupnost. Medtem pa so se na sestanku predsednika srbskega parlamenta Predraga Markoviča in vodij poslanskih klubov dogovorili, da bo napovedana skupščinska seja o Kosovu prihodnji ponedeljek, 27. februarja. Na dnevnem redu bo poročilo o poteku pogajanj o prihodnjem statusu pokrajine.

IRANSKI JEDRNI PROGRAM

V Moskvi so se začeli rusko-iranski pogovori o spornem iranskem jedrskem programu. Osrednja tema je ruski predlog, po katerem bi iranski uran bogatili v Rusiji. To naj bi predstavljalo zadnjo možnost za Iran, da razjasni pomisleke glede svojega jedrskega programa pred zasedanjem Mednarodne agencije za jedrsko energijo 6. marca. Ruski zunanji minister Sergej Lavrov je ob tem dejal, da ima Rusija omejena pričakovanja, vendar pa bodo storili vse, da se razmere ne bi še bolj zaostriale. Ob tem pa je iranski zunanji minister Manuher Motaki po srečanju z belgijskim zunanjim ministrom Karlom De Guchtom v Bruslju dejal, da je obdobja groženj konec in da je čas za kompromis o iranskem jedrskem programu. Poudaril je, da si Teheran prizadeva za miroljubno rešitev in da je

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

Radio del Estado bo v nedeljo 4. marca t.l. prenalal od 12.30 — 13.30 koncertni spored. Ob tej priložnosti bo zapel nekaj slovenskih pesmi tudi slov. rojak g. Angel Hrovatin, doma iz Bričev pri Trstu.

OSEBNE NOVICE

Poroka. Dne 7. februarja t.l. sta se poročila v župni cerkvi sv. Jožefa v Lanusu g. **Jože Adamič** in gdč. **Jožefa Zajc**, ki je prišla v Argentino nekaj dni pred poroko iz Žalne na Dol. Poročne obrede je opravil kaplan g. **Janez Malenšek**, za priči sta pa bili: ženinu njegov brat **Franco**, nevesti pa g. **Lojze Urbanč**. Čestitamo in želimo mnogo sreče ter božjega blagoslova.

V bolnišnici Fernandez v Buenos Airesu, kjer je hišni kaplan g. Jože Koriček, se je dne 16. februarja podrgel operaciji na želodcu ugledni slov. rojak g. **Jože Glavič** iz Lourdesa. Operacija je uspela ter bo bolnik lahko kmalu zapustil bolnišnico. G. Glaviču, našem naročniku in zavednemu rojaku, želimo skorajšnjo popolno ozdravitev.

RAMOS MEJIA

Preteklo nedeljo — 19. II. 56 — nam je krajevni odbor Društva Slovencev priredil lep prosvetni večer. Udeležba je bila lepa, saj je bila dvorana zasedena do zadnjega prostora. Slov. cerkveni pevski zbor iz Ramos Mejia je pod vodstvom svojega pevovodje g. Gabrijela Čamernika ubrano zapel tri pesmi in sicer Pot v poto, Oglar in Zdravico. Nato je govoril g. Avgust Horvat o gospodarski in socialni zgodovini Argentine. Kot zadnja točka je sledila veseloigra „Goreča ljubezen“, ki jo je napisal g. Jože Vombergar, režiral pa g. Franco Hribovšek. Poleg režiserja sta igrala gg. Izidor Kastavec in Janez Mehle. Vsi so svoje vloge podali zelo naravno in lepo, znak, da kljub gledališkemu mrtvilu zadnjih let igralski talenti še živijo med nami in so tudi voljni nastopiti. Vsi udeleženci so se zadovoljni vračali na svoje domove. Upamo, da bo krajevni odbor DS v Ramos Mejia v kratkem pripravil drugi prosvetni večer.

Svobodna Slovenija, št. 8. 23. februarja 1956

prisel v Bruselj v upanju na nove predloge in zamisli, ki bi temeljile na dveh uravnoteženih vidikih: dolžnostih in pravicah.

HAMAS NA VLADO

Palestinsko gibanje Hamas je za novega premiera predlagalo Ismaila Hanijo. Imenovanje Hanije, ki velja za pripadnika Hamasovega pragmatičnega krila in ima dobre delovne odnose z doslej vladajočim gibanjem Fatah, je bila sicer pričakovana. V Ramali pa je zaprisegel novi palestinski parlament. Slovesno zaprisego je vodil palestinski predsednik Mahmud Abas, ki je takoj zatem Hamasu tudi podelil mandat za sestavo nove vlade. Za predsednika parlamenta je bil izbran Hamasov poslanec Aziz Duvejk. Izraelska vlada pa je zamrznila prenos denarja palestinskimi oblastem, ki ga mesečno nakazuje od pobranih carin in davkov in ki mesečno znaša 50 milijonov dolarjev. Ministri so tudi pozvali mednarodno skupnost, naj ustavi pomoč palestinskimi oblastem, čeprav so zagotovili nadaljevanje človekoljubne pomoči.

KATALONCI DEMONSTRIRAJO

V Barceloni so potekale množične demonstracije, na katerih je več kot 100.000 ljudi pozivalo k večji avtonomiji Katalonije. Udeleženci so izrazili svojo podporo statutu o okrepitevi avtonomije za to panskopokrajino, ki ga je katalonski parlament sprejel septembra lani. Katalonija se trenutno pogaja z vlado o razširitvi avtonomije. Sporni pa sta njeni zahtevi po priznanju katalonskega naroda in razširitvi pristojnosti v finančnih vprašanjih. Sobotnih demonstracij se je po podatkih organizatorjev udeležilo celo milijon ljudi, medtem ko je policija poročala o 125.000 demonstrantih.

SLOVENC V IN ŠPORT

NAJVIŠJA STA JE ŽEMLJA IN SREBOTNIK

Na svetovni moški teniški računalniški lestvici entry ATP ter na tekoči lestvici leta champions race še naprej vodi Švicar Roger Federer. Najvišje uvrščeni Slovenec na lestvici še naprej ostaja Grega Žemlja, ki je izgubil dve mesti in je 336. - Belgijka Kim Clijsters še naprej vodi na ženski teniški lestvici WTA, najboljša slovenska teniška igralka Katarina Srebotnik pa je napredovala za eno mesto in je zdaj 27.

KATANEC SPET NA KLOPI

Upravni odbor Nogometne zveze Makedonije (FFM) je v četrtek, 16. februarja, Srečka Katanca uradno imenoval za novega makedonskega nogometnega selektorja. Pogodbo je podpisal za dve leti. Makedonija je v kvalifikacijah za evropsko prvenstvo leta 2008 v skupini s Hrvaško, Rusijo in Estonijo. - V zadnjem letu so Katanca omenjali kot resnega kandidata za prvega strokovnega moža Hrvaške, Gruzije, Kuvajta, Združenih arabskih emiratov in Katarja, na koncu pa se je odločil prevzeti makedonsko nogometno reprezentanco. Katančeva letna plača naj bi znašala 120.000 evrov, FFM pa mu je obljubila dodatno nagrado v primeru uvrstitve na zaključni turnir.

LAŠČANI KUPUJEJO

Kotarkarje Pivovarne Laska je minuli konec tedna okrepil srbski kotarkar Bojan Obradovič. Trener slovenskih pokalnih podprakov Boršto +okiž pa poudarja, da sprehoda po igralski tržnici še ni konec. Čeprav Laščani že polne štiri mesece niso zabeležili zmage v ligi Goodyear, pa je dal zaključni turnir pokala Slovenije le slutiti, da se moštvo iz Treh lilij počasi pobira. Izkušeni trener +okiž, ki je na Štajersko prišel med sezono, je prepričan, da bodo "pivovarji" do končnice prvenstva že izoblikovali pravo in konkurenčno moštvo.

ULE NOVI PRVAK

Kljub odsotnosti nekaterih tekmovalcev, ki so letomnje cilje podredili nastopom v poletni sezoni, ko jih čakata tudi dve svetovni prvenstvi, je bilo državno prvenstvo v paraskiju zelo zanimivo, naslova državnega prvaka pa se je veselil Uroš Ule, član letkega kluba ALC. Sedemindvajsetletni Kranjčan je imel veliko prednost že po dveh tekmah veleslaloma, saj je obe vožnji opravil najboljšee, tako da je znašala prednost pred skoki na cilj kar 22 cm. Tudi pet skokov, ki sicer niso njegova paradna disciplina, je opravil z odliko in tako na domačem prestolu nasledil Uroša Bana.

OSEBNE NOVICE

Krst

V soboto, 11. februarja, je bil krščen v cerkvi Inmaculada Concepción de María v Morunu, **Ian Luna Praprotnik**, sin Marjana in Veronike roj. Pograjc. Botrovala sta Valerija Pograjc in Andrej Zarnik. Krstil je g. Janez Pintar.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Poroki

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj sta se 18. februarja poročila **Monika Klarreich** in **Gustavo Janežič**. Za priče so bili Alberto Klarreich in Silvia Dimnik ter Andrés Janežič in Silvia Dimnik. Poročal je prelat Dr. Mirko Gogala.

Prav tako v slovenski cerkvi Mariji Pomagaj sta se 19. februarja poročila **Pavlinka Vombergar** in **Alejandro Paulise**. Za priči so bili arh. Jure Vombergar in Marjeta Debeljak ter Juan Paulise in María Ravalle. Poročil ju je pbro. Juan José Cecig.

Srečnim novoporočencem iskreno čestitamo!

Nova diplomantka

Dne 16. februarja je **Marija Cecilija Markež** dokončala študije na Katoliški univerzi v Buenos Airesu in prejela naslov Licenciada en Administración de Empresas.

Čestitamo in želimo obilo poklicnih uspehov!

Umri so

V Logatcu-Sloveniji **Marija Maček** (78); v San Miguelu **Viktor Lazar** (48); v Caserosu **Monika Slavič** (48). **Naj počivajo v miru!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar**

Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Ani Klemen, Ema Marušič, Franci Markež, Bojan Grobovšek. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. **Oblikovanje in tisk:** **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta N° 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual N° 881153

Zimske olimpijske igre 2006

Tri tedne pred olimpijskimi igrami v Torinu je olimpijski ogenj, ki so ga 27. novembra prižgali v antični Olimpui, po 22 letih spet obiskal Slovenijo. Na skupnem trgu obeh Goric ga je v petek, 20. januarja, sprejel nekdanji alpski smučar Jure Franko, prvi slovenski dobitnik olimpijske medalje. Ogenj je nato prispel v Ljubljano, kjer so ga najprej ustavili pred Agrotehniko Grudna Viču, nato pa nadaljeval pot do Prešernovega trga, kjer je bila tudi osrednja prireditev.

XX. Zimske igre so pričele v petek, 10. februarja v znamenju ognja, ledu in glasbe. Dvourni prireditev je postregla z živahno predstavo, polno plesa akrobacij in slavnostne zaprisege, v katero so bili vpleteni tudi verzi italijanskega pesnika Danteja. Olimpijski ogenj je prižgala Stefania Belmondo. Prireditev si je preko malih

zaslonov ogledalo preko dve milijardi ljudi. Najpomembnejša slovenska vloga prvega dne je pripadla biatlonki Tadeji Brankovič, ki je nosila slovensko zastavo in predstavljala 43 slovenskih tekmovalcev.

Doslej se slovenski športniki niso kaj dosti izkazali.

11. FEBRUAR:
 V **nordijski kombinaciji** je Damjan Vtič dosegel 23. in 40. mesto.

V **biatlonu** na progi 20 km je Janez Marič zasedel 40., Matjaž Pokljucar 47., Klemen Bauer 61. in Janez Ožbolt 70. mesto. (Argentintec Sebastián Beltrame je prišel 85.).

V **akrobatskem smučanju** po grbinah je bila Nina Bednarik 24.

Na enosedu (sankanje po umetni progi) je Domen Pocič bil 26.

12. FEBRUAR:
 V **zasledovalnem teku** na 15 km je Petra Majdič zasedla lepo 11. mesto, Maja Benedičič pa 39. - Morki so tekli na 30 km, a sta bila Nejc Brodar 46., Jože Mehle pa 56.

V **skokih** na normalni skakalnici ni bilo dobrih rezultatov: le Primož Peterka se je uvrstil v finale, a pristal na zadnjem, 30. mestu. Za njim so ostali Jernej Domjan (35), Robert Kranjec (41) in Rok Benkovič (49).

13. FEBRUAR:
 V **biatlonu**, 15 km, je bilo veliko upanj vloženih v

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V nedeljo 5. marca 2006 ob 15.30 uri

1. dobitek: **televizijski sprejemnik + DVD**
2. dobitek: **zmrzovalna skrinja**
3. dobitek: **mikrovalovna pečica** in veliko drugih bogatih dobitkov

Tablice v predprodaji.

Vas pričakujemo!

Slovenski srednješkolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka

sporoča da bodo:

v soboto, 4. marca

ob 9.00: sprejemni izpiti za 1. letnik.

Vsebinska izpita: narek, branje (knjiga Slovenski svet), recitacija, pogovor v slovenski in v angleški jeziki.

v soboto 11. marca

ob 14.30: popravni izpiti (k izpitom mora dijak prinesiti kompletno mapo z nalogami)

ob 17.00: vpisovanje

ob 18.00: začetna sv. maša

Pogoj za vpis v prvi letnik: predložitev spričevala o končani slovenski osnovni šoli in potrdilo o vpisu v argentinsko šolo.

Pogoj za vpis v ostale letnike: spričevalo prejšnjega letnika, potrdilo o vpisu v argentinsko šolo in počitniška naloga (intervju osebi, ki se je rodila v Sloveniji). Naloga naj vsebuje tudi uvod, kjer se na kratko predstavi osebo s katero se dijak pogovarja. Naloga mora obsegati vsaj 4 strani normalne velikosti in lastnoročne pisave, ne na računalnik. Za peti letnik je naloga prispevek za almanah.

Opozorjamo, da se dijak, ki na dan vpisovanja ne bi izpolnil vseh navedenih pogojev, ne bo mogel vpisati v tečaj.

Vpisnina \$ 20.- na dijaka.

Tadejo Brankovič, ki je dobro začela tekmo, a na streliščih zgreševala tarče. Rezultati: 19. Teja Gregorin, 22. Andreja Mali, 31. Dijana Grudiček, 40. Tadeja Brankovič.

(Argentinka Michelle Desplain je v večkratnem sankanju (enosed) zasedala mesta od 24 do 27).

14. FEBRUAR:

Teki: sprint štafeta - dvojice (članice): 14. Fabjan-Benedičič.

Teki: sprint štafeta - dvojice (člani): 17. Brodar-Mehle.

Alpska kombinacija,

smuk (člani): 7. Andrej Šporn, 20. Andrej Jerman, 29. Aleπ Gorza.

(Argentinski predstavnik Cristian Simari Birkner je zasedel 30. mesto).

Alpska kombinacija:

slalom (člani): Zaradi napake v drugi vožnji kombinacijskega slaloma je brez visoke uvrstitve ostal Andrej Šporn. Odličen je bil v smuku, v slalomu je imel

slabo prvo vožnjo, v drugi mu je pa zdrs preprečil lep dosežek. Aleπ Gorza je z boljšo drugo slalomsko vožnjo napredoval, Andrej Jerman pa je bil jezen predvsem zaradi slabega smukarskega nastopa. Končna lestvica: 15. Aleπ Gorza, 19. Andrej Jerman, 30. Andrej Šporn.

(Argentintec Cristian Simari Birkner je bil 23.)

Se necesita empleado

Para tareas generales en zona de Lomas del Mirador. Edad de 18 a 21 años. Llamar al 4699-2996 de 15 a 20 horas.

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
 Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejia - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Añich, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 25. februarja:

Pustna veselica v San Justu.

SOBOTA, 4. marca:

Sprejemni izpiti na Slovenskem srednješkolskem tečaju RMB.

NEDELJA, 5. marca:

Tradicionalna Tombola na Pristavi.

ČETRTEK, 9. marca:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri v Slovenski hiši.

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši

SOBOTA, 11. marca:

Popravni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša Slovenskega Srednješkolskega tečaja RMB.

Predavanje dr. Andreja Finka „Visokoškolski študij in osebna formacija“ za visokoškolski tečaj ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 12. marca:

Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši.

NEDELJA, 26. marca:

Občni zbor društva Slovenska vas ob 9.30 v Hladnikovem domu. Nato ob 12.30 **Malgarki asado.**

Občni zbor v našem domu v San Justo, po maši. Opoldan **kosilo krajevnega odseka Zveze slovenskih mater in žena.**

Slovenski kotiček sporoča, da je oddaja vsak petek od 19. do 20. ure na AM 1250.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
 21. februarja 2006

1 EVRO 239,6 SIT

1 US dolar 201,8 SIT

CAROCOCINA.COM

CATERING
 Kvalitetna kuhinja
 Tel.:4720-0038 / Cel.: 15 5743-2360
 www.carococina.com
 Chef Carolina Potočnik

Urnik pisarn v Slovenski hiši

Zaradi počitnic bodo od 27. februarja do 3. marca pisarne v Slovenski hiši uradovale od torka do petka od 14. do 19. ure.

- Si zaključil predajo solo?
 - Te zanima razširitev svoje formacije?

PRIDI 11. MARCA OB 20. URI V MALO DVORANO SLOVENSKE HIŠE!

V okviru ciklusa sestankov za akademike, bo predavanje
DR. ANDREJA FINKA
“Visokoškolski študij in osebna formacija”

Te pričakujemo! Ne bo ti žal!

V globoki žalosti sporočam prijateljem in znancem, da je 2. januarja 2006 v Ljubljani preminula moja draga sestra, gospa

JELKA SEVER

Žalujoča sestra **Žarka Sever** vdova **Adamič** in ostalo sorodstvo

Ljubljana, Buenos Aires

Jaz sem vstajenje in življenje, kdor veruje vame bo živel tudi če umrje.
 Janez 11,25

7. februarja 2006 je odšel po plačilo k nebetnemu Očetu

Lovro Jan

Iskrena hvala vsem, ki ste ga spremljali v bolezni in molite za pokoj njegove duše.

Žalujoči:
 žena **Zdenka roj. Virant**,
 sinovi **Branko**,
Andrej z družino
Jože z družino